

Znáš a umíš správně používat tato základní pravidla českého pravopisu?

1) *i/y,í/ý* v kořenech slov

- po tvrdých souhláskách

- po měkkých souhláskách

- po obojetných souhláskách

V kořenech slov většinou měkké *i/í*, ve vyjmenovaných slovech a od nich odvozených se píše *y/ý*

2) *zopakovat znalost vyjmenovaných slov – obojetné souhlásky*

3) *i/í,y/ý* v předponách a příponách

y – v příponě – *yně* – *bohyně*, v ostatních příponách je – *i*

3) *i/y,í/ý* v koncovkách

podle Pravidel českého pravopisu

u podstatných jmen se pravopis řídí vzory

u sloves – v přítomném čase vždy *i/í*(*chodí, vozí...*)

- v minulém čase se píše *-i/y* podle shody podmětu s přísudkem

4) skupiny *bě,vě,mě – bje, mně, pě, bje, vje*

- **je** se píše pouze po předponách **ob-** a **v-** a to tehdy, když po předponě následuje kořen slova, který začíná na – **je**.

Pomůcka: Lze zkusit jinou předponu nebo si ji neřekneme vůbec a slovo, které nám zůstane (vznikne), bude dávat smysl, respektive bude ve spis.češtině existovat, či slovo jemu příbuzné

Např. **ob-jet, v-jezd**, v obou případech je příbuzným slovem sloveso **jezdit**, (**za-jet, pře-jet, ú-jezd, zá-jezd...** **ob-jevitel** – příbuz. slovem je sloveso **jevit se**, ...**ob-jetí** od **jímat**)

- **ě** po písmenech **b** nebo **v** se **nachází v kořenu slova**, např. **věnování** (**věn- věno, věnovat**), **věrnost, věrohodný, věda, věčnost, běžec, běžecká dráha, oběd. oběť....**

- mně – je –li v jiném tvaru v příbuzném slově n/ ň(vzpomněl, zapomněl, připomněl...)

- pě – vždy bez j (napětí), zápěstí, pětikoruna ,pěna, zpěvák...

Malá pomůcka: **Připomněl zapomnětlivému, aby si vzpomněl na domněnku o pomněnce**
☺.

Slova si zkusíme říci v jiném tvaru, jiném slovním druhu: vzpomněl -
vzpomínka,temnější/temný,domněnka/domnívat se, zatemnění/zatemnit

Pozor na: tamější, temnější (temný)...

A sloveso rozumět? Např. v přítomném čase si mohu říci – on rozumí, umět – umí, apod.

5) ú – ů – u

ú – na začátku slova , po předponě (úroda, trojúhelník)

ů – uvnitř slova, v koncovkách 2. a 3.pádu podstatných jmen (růže, pánů)

u – kromě běžných českých slov (uložit) ve slovech (družička, žluva, luna)

- ve slovech přejatých s příponou – ura (literatura)

6) předložky z/ze, s/se

z/ze – se pojí s 2.p. ,z talíře, ze střechy

s/se – se pojí se 7.p., s bratrem, se psem

7) předpony s-, z-, vz

s (se): směr dohromady(schůze, shrnout)

shora dolů(sklouznout, shodit)

směr z povrchu pryč (spláchnout, smazat)

v ustálených případech – schovat se....

z (ze): vyjádření dokončeného děje(zorganizovat, zhrozit se)

změna stavu nebo stát se někým, něčím (zblednout, změknout)

v ustálených případech (zkoumat, zkoušet)

vz: směr nahoru (vzlétnout)

vymanit se z něčeho (vzkřísit, vzpamatovat)

ch) psaní velkých písmen – viz samostatná tabulka

i) hranice slov v písmu

předložky se jmény

Předložky se zájmeny

j) zkratky a značky

- ustálené (pan p., a.s....)

- oficiální zkratky akadem. a vědeckých titulů (MUDr. ,Ing.,Bc.,Mgr.,PhDr....)

Zkratky slovních spojení (atd.)

k) psaní slov přejatých

- původní pravopis (watt)

- počestěný pravopis (rentgen, hokej)

- s a z, kde se vyslovuje s jako z, píše se z (analýza, iluze)

Ale diskuse, diskuze

l) členicí znaménko, čárka

- odděluje několikanásobné větné členy, vložené nebo volně připojené výrazy, věty v souvětí

- ve větě jednoduché odděluje několikanásobné větné členy

- v souvětí odděluje věty podřazené od nadřazených

- odděluje větu vloženou do jiné věty

